

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av sjukförsäkringslagen och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i sjukförsäkringslagen, lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten, lagen om rehabiliteringspenning, lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård och lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen. Markbeloppen i lagarna ändras till euro. Ändringarna görs med hjälp av den fastställda omräkningskoefficienten. Omräkningarna utförs i regel med en cents noggrannhet i enlighet med reglerna för omräkning och

avrundning i rådets förordning om saken. Inkomstgränserna för sjukdagpenningen avrundas dock nedåt till närmaste hela euro. Samtidigt ändras de formuleringar som avser mark till euro eller bara belopp.

Propositionen är en del av en större helhet, där markbeloppen i lagstiftningen om bl.a. utkomstskydd för arbetslösa samt förmåner och belopp inom social- och hälsovården ändras till euro och cent, då euro vid ingången av 2002 även blir kontantvaluta och finska marken tas ur bruk.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2002.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

1.1. Nuläge

Övergång till euro

Finland håller stegvis på att övergå till Europeiska ekonomiska och monetära unionens gemensamma valutasystem. I Finland togs euron i bruk som kontovaluta den 1 januari 1999 samtidigt som den permanenta omräkningskursen 5,94573 fastställdes genom förordning (EG) Nr 2866/98. Avrundning av penningbelopp och övriga frågor av teknisk natur fastställs också i de övernationella rättsakterna (EG) nr 1103/97 och nr 974/98, som nedan går under benämningen euroförordningen.

Den offentliga förvaltningen samt pensionsanstalterna och försäkringsbranschen i övrigt kommer med tanke på sina personkunder att övergå till euron först efter den tre år långa övergångsperioden, dvs. den 1 januari 2002. Före detta betalas olika lagstadgade socialskyddsförmåner i mark. Euron används inte som kontantvaluta före den 1 januari 2002.

Markbeloppen i lagarna

Det centrala innehållet i Folkpensionsanstaltens verksamhet är att fastställa och betala olika penningprestationer inom utkomstskyddet för arbetslösa. En del av markbeloppen anges i hela mark eller med 10, 100, 1000 eller t.o.m. 10 000 marks noggrannhet. De jämna tal som innehåller mest nollor uttrycker inkomst- eller förmögenhetsgränser eller förvaltningsmässiga gränser i mark, t.ex. det minsta belopp som betalas ut. Om markbeloppet inte är bundet vid något index, bevaras i allmänhet det ursprungliga markbeloppet i samband med eventuella separata förhöjningar. Avsikten med jämna

belopp har bl.a. varit att lagstiftningen skall vara klarare och att det skall vara lättare att komma ihåg eller informera om dessa saker.

De nuvarande avrundningsbestämmelserna som ingår i olika lagar och som gäller för mark och penni kan inte som sådana tillämpas på euro och cent, vars värde är nästan sex gånger större. Därför bör de slopas eller vid behov ändras.

Indexbundenhet

Många sociala förmåner är bundna vid något index, i allmänhet prisindex, löneindex eller en kombination av dessa, t.ex. det s.k. APL-indexet. Markbeloppen i lagarna har då fixerats vid indexnivån för den tidpunkt som anges i lagens ikraftträdelsebestämmelse, dvs. vid s.k. lagnivå.

En sådan här lagnivå används som beräkningsgrund vid indexjusteringar av alla indexbundna förmåner och i andra situationer då markbeloppen skall ändras. Om en separat nivåförhöjning görs i förmånen, görs denna genom att förhöjningen läggs till markbeloppet på lagnivå sedan det först omräknats till ett belopp som är mindre än det verkliga och som motsvarar indexnivån i lagen. I vissa lagar, t.ex. i pensionslagar som verkställs av Folkpensionsanstalten anges förmånernas belopp samt t.ex. inkomstgränserna på årsnivå, i vissa lagar som månadsbelopp.

1.2. Sjukförsäkringslagen

Förmånsbeloppen i sjukförsäkringslagen (364/1963) anges för närvarande i hela mark, 10 eller 100 mark. Inkomstgränserna anges i hela hundratal eller tusental mark, men t.ex. arbetsinkomstgränser enligt 16 § med upp till 10 000 eller 100 000 marks noggrannhet. Inkomstgränserna för dagpenningar är bundna vid det APL-index som avses i första meningen i 9 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare (index för personer under 65

år, dvs. det s.k. APL-indexet för folk i förvärsaktiv ålder, 1962=100) och takersättningen för läkemedel vid levnadskostnadsindexet (1951=100). Gränserna för arbetsinkomster i 16 § 1 mom. uttrycks så att de motsvarar det APL-index för förvärsaktiva som fastställts för 1996 (1500/1995). Den årliga självrisken i 9 § 6 mom. uttrycks däremot i enlighet med poängtalet för det folkpensionsindex som motsvarar levnadskostnadsindexet för januari 1993. I 75 § ingår dessutom en avrundningsregel enligt vilken dagpenningen samt moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen per dag skall avrundas till närmaste pennibelopp som är jämnt delbart med fem och de arbetsinkomster som avses i 16 § avrundas nedåt med tio marks noggrannhet. Även de inkomstgränser som anges i 16 § har i samband med indexförhöjningar avrundats nedåt med tio marks noggrannhet.

1.3. Lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten

I lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991) anges markbeloppen för självrisken i fråga om resekostnader i hela mark och hundratal mark. Lagen innehåller inga andra uttryck med markbelopp.

1.4. Lagen om rehabiliteringspenning

I lagen om rehabiliteringspenning (611/1991) anges beloppet av rehabiliteringspenning vid yrkesinriktad rehabilitering och rehabiliteringspenning för unga per månad i hundratal mark. Beloppen är bundna vid 1999 års nivå på APL-indexet för förvärsaktiva.

Rehabiliteringspenningen är enligt huvudregeln lika stor som dagpenning enligt sjukförsäkringslagen och bestämmelserna om dagpenning tillämpas på fastställandet av den. På samma sätt som sjukdagpenning som fastställs på basis av arbetsinkomsterna inte betalas ut om arbetsinkomsterna är mindre än 5 000 mk om året, betalas inte heller rehabiliteringspenningen ut om arbetsinkomsterna är mindre än 5 000 mk.

De inkomstgränser som anges i 16 § 1 mom. sjukförsäkringslagen och som alltså även tillämpas vid fastställandet av rehabiliteringspenningen är bundna vid APL-index för förvärsaktiva så att inkomstgränsernas belopp motsvarar det indextal som fastställts för 1996 (1500/1995).

1.5. Lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård

I 1 § föreskrivs bl.a. om att nödvändiga och skäliga kostnader som föranleds av verksamheten inom centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård ersätts av statens medel. Nämda centralenhet inledde sin verksamhet 1999 och i syfte att trygga en fullgod start på verksamheten föreskrivs i lagens ikraftträdelsebestämmelse (1042/1998) om finansieringen av kostnaderna för centralenhetens verksamhet under åren 1999–2005. Enligt ikraftträdelsebestämmelsen ersätts de nödvändiga och skäliga kostnaderna för centralenhetens verksamhet till den del som de under 1999–2005 utgör högst två miljoner mark.

1.6. Lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen

I lagen föreskrivs om den s.k. LPA-dagpenningen som är avsedd att ersätta lantbruksföretagare för en del av självrisktiden för dagpenning enligt sjukförsäkringen. I 5 § föreskrivs om att den arbetsinkomst som ligger till grund för dagpenningen avrundas till närmaste hundratal mark samt om minimibeloppet av den dagpenning som betalas ut.

2. Föreslagna ändringar

2.1. Allmänt

Omräkning av mark till euro

Juridiskt sett är lagändringarna inte nödvändiga då euron tas i bruk som

kontantvaluta den 1 januari 2002. Det har fastställts övernationella regler för omräkning och avrundningar i samband därmed och dessa regler kan tillämpas som sådana.

Med avseende på rättssäkerheten, lagstiftningens tydlighet, informationen och kundbetjäningen bör markbelopp dock inte förekomma i författningarna sedan euro och cent har ersatt mark och penni. Ur lagstiftningsperspektiv skulle det förr eller senare bli problem om förmåner som är centrala för medborgarna anges som överkliga belopp, dvs. i en valuta som man inte får eller kan köpa något för. Då förlängs samtidigt i onödan den tid då omräkningskoefficienten behövs för att det skall vara möjligt att gestalta ett belopp som ett verkligt betalningsmedel i användning.

Det vore inte heller en god lösning att markbeloppen ändras till euro vartefter att enstaka paragrafer ändras av andra, innehållsmässiga skäl. Ett sådant tillvägagångssätt vore mycket långsamt och lagstiftningen skulle under övergångsperioden innehålla både mark och euro. I något skede skulle man ändå komma fram till att alla markbelopp måste ändras till euro i lagstiftningen.

Regeringen utgår ifrån att markbeloppen i lagstiftning om social trygghet och delvis även i annan lagstiftning ändras till euro genast vid ingången av 2002. Omräkningen till euro och cent görs i regel med den fastställda omräkningskoefficienten samt enligt avrundningsregeln i euroförordningen.

De förmåner som betalas ut fastställs i allmänhet med en cents noggrannhet. En cents noggrannhet är emellertid inte ändamålsenlig då framtida årsinkomster uppskattas, t.ex. arbets- eller företagarkinomster. Detsamma gäller uppskattnings av förmögenhet. Åtminstone vissa icke indexbundna inkomst- och förmögenhetsgränser borde kunna uttryckas på en grövre nivå i lagstiftningen, t.ex. i hela eller tiotal euro.

Inom socialskyddet och i synnerhet i lagstiftning som verkställs av samma organisation är det skäl att iaktta enhetliga principer. En viktig princip är dock att kostnaderna inte får stiga. Å andra sidan får

nivån på förmånerna inte heller sjunka för individen och i synnerhet får utbetalningen av en förmån inte upphöra.

Enhetligare indexnivåer i lagarna

I de lagar som verkställs av Folkpensionsanstalten förekommer sju ovan beskrivna s.k. lagnivåer i anslutning till indexbundna förmåner. Det vore ändamålsenligt att de s.k. lagnivåerna för indexbundna förmåner görs enhetliga samtidigt som markbeloppen i lagstiftningen ändras till euro. Denna nivå skulle vara indexnivån för 2001, året före övergången till euro, dvs. den sista kända nivån vid behandlingen av lagförslag. Lösningen är teknisk och kan förverkligas utan kostnadsverkningar.

2.2. Sjukförsäkringslagen

I propositionen föreslås att markbeloppen i sjukförsäkringslagen ändras till euro och vid behov till cent. Vid omräkningen används i regel omräkningskoefficienten som sådan. På det sättet kommer de belopp som nu anges i hela mark, tiotal mark eller hundratal mark att anges med en cents noggrannhet. Avrundningen görs till närmaste cent i enlighet med euroförordningen, dvs. två decimaler tas i bruk vid normal avrundning delbar med fem.

Med avvikelse från det ovan sagda avrundas inkomstgränserna i 16 § nedåt till närmaste hela euro. Dessa inkomstgränser har i gällande lag definierats med 1 000, 10 000 eller 100 000 marks noggrannhet.

Inkomstgränserna i 16 § föreslås dock först bli höjda till 2001 års nivå på APL-indexet för förvärvsaktiva. Likaså föreslås den årliga självriskandelen i 9 § 6 mom. först bli höjd till 2001 års nivå på levnadskostnadsindexet.

Eftersom avsikten är att ingen helt skall gå miste om sin rätt till stöd till följd av omräkningen, omräknas gällande markbelopp för den minsta förmån som betalas ut i 75 § till euro och cent genom att slutresultatet avrundas till den cent som är förmånligare för stödtagaren.

Avrundningsregeln i 75 § enligt vilken dagpenningen samt moderskaps-, faderskaps-

och föräldrapenningen per dag avrundas till närmaste pennibelopp som är jämnt delbart med fem slopas, eftersom den inte kan tillämpas som sådan på euro och cent, vars värde är nästan sex gånger större.

2.3. Lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten

Det föreslås att de markbelopp för självriskandelarna i fråga om resekostnader som ingår i lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten omräknas till euro med hjälp av den fastställda omräkningskoefficienten och att eurobeloppen avrundas till närmaste cent i enlighet med euroförordningen.

2.4. Lagen om rehabiliteringspenning

Det föreslås att den lägsta inkomstgränsen 5 000 mk som utgör grunden för fastställandet av rehabiliteringspenningen enligt 14 § 1 mom. som är lika stor som sjukdagpenningen höjs till 2001 års nivå på APL-indexet för förvärvsaktiva och att den därefter omräknas till euro med hjälp av omräkningskoefficienten och avrundas nedåt till närmaste hela euro på samma sätt som motsvarande avrundning av inkomstgränsen föreslås i 16 § sjukförsäkringslagen.

Rehabiliteringspenningen för unga och beloppet 2 100 mk per månad av rehabiliteringspenning som till minimibelopp betalas under yrkesinriktad rehabilitering är bundna vid 1999 års nivå på APL-indexet för förvärvsaktiva. Det föreslås att markbeloppen per månad justeras till 2001 års nivå och omräknas därefter med hjälp av den fastslagna omräkningskoefficienten till euro och avrundas till närmaste cent som är delbar med tjugofem. Den föreslagna avrundningsmetoden grundar sig på att rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning är en förmån per dag som utgör en tjugofemtedel av beloppet per månad.

2.5. Lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård

I propositionen föreslås att markbeloppet i lagens ikraftträdelsebestämmelse (1042/1998) ändras till euro. Vid omräkningen används omräkningskoefficienten som sådan och avrundningen görs nedåt till närmaste euro.

2.6. Lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen

I propositionen föreslås att avrundningsregeln för mark i 5 § 2 mom. ändras så att det bestäms att avrundningen skall göras till hela euro. Det föreslås att markbeloppet i 3 mom. i nämnda lagrum med hjälp av omräkningskoefficienten som sådan omräknas till euro och cent i enlighet med euroförordningen.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Omräkningen av inkomstgränser i mark till euro i enlighet med propositionen ökar sjukförsäkringskostnaderna med uppskattningsvis ca 0,1 milj. mk. Förmånsomkostnaderna för sjukförsäkringen var 2000 sammanlagt ca 12 mrd. mk. Propositionen har inga väsentliga kostnadsverkningar.

4. Beredningen av propositionen

Finansministeriets EMU-projekt godkände den 18 december 1997 Finlands nationella övergångsplan för införande av euron. Vid social- och hälsovårdsministeriet utarbetades på basis av denna en plan för övergången till eurosystelet den 1 januari 2002. (Promemoria av arbetsgruppen för euron, SHM:s arbetsgruppspromemorior 1998:20). För övergångsperioden tillsatte social- och hälsovårdsministeriet den 1 mars 1999 ett projekt för införande av euron. I projektets ledningsgrupp finns representanter bl.a. för Folkpensionsanstalten, Finlands Kommunförbund, Pensionsskyddscentralen och Finska Försäkringsbolagens Centralförbund. I projektets författningsarbetsgrupp har även deltagit undervisningsministeriet, miljöministeriet

och arbetsministeriet. Övergången till euro har inom statsförvaltningen koordinerats av EMU-projektets arbetsgrupp inom den offentliga sektorn, som tillsatts av finansministeriet. Den har bl.a. utrett olika förvaltningsområdets synpunkter på behoven av lagändringar.

Utifrån det ovan beskrivna beredningsarbetet behandlades principer för införandet av euron den 11 januari 2000 i regeringens finanspolitiska ministerutskott.

Ministerutskottet godkände de allmänna principer som den av social- och hälsovårdsministeriet tillsatta ledningsgruppen för projektet för införande av euron lade fram i sin promemoria den 30 november 1999.

Enligt ledningsgruppens principer ändras markbeloppen i författningarna från den 1 januari 2002 till euro och cent enligt den fastställda omräkningskoefficienten. Avrundningarna görs i enlighet med euroförordningen. Förmåner betalas från samma tidpunkt i euro och cent. Inkomst- och förmögenhetsgränser samt vissa förvaltningsmässiga gränsvärden kan dock avrundas till hela euro eller eurobelopp som slutar på noll. Även till dessa delar bör lösningarna förverkligas så kostnadsneutralt som möjligt. Omnämmanden av mark eller markbelopp i författningarna ändras till euro, belopp eller andra motsvarande uttryck. Förmåner får inte minska och i synnerhet inte upphöra på grund av införandet av euron. Ovan nämnda principer tillämpas även i författningar på lägre nivå än lag och i tillämpliga delar även i annan lagstiftning än den som gäller social trygghet.

Propositionen har beretts under iakttagande av ovan beskrivna allmänna principer. Den har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med Folkpensionsanstalten. Överenskommelse om de centrala delarna nåddes redan i samband med social- och hälsovårdsministeriets arbete med projektet för införande av euron.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Regeringen avlåter samtidigt med denna proposition en proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av folkpensionslagen och vissa lagar som har samband med den samt en proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och vissa lagar som har samband med den. Propositionerna anknyter till införandet av euron. Propositionerna har skrivits enligt samma principer.

Markbeloppen har redan tidigare på motsvarande sätt ändrats till euro i lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (562/2000) samt i statsrådets förordning om fastställande av moderskapsunderstödet storlek (98/2001).

Samtidigt med denna proposition behandlas regeringens proposition med förslag till lag om folkpensionsindex i riksdagen. I 76 § sjukförsäkringslagen föreslås en hänvisande bestämmelse till nämnda lag som skall ges om folkpensionsindex.

Avsikten är att sjukförsäkringspremien som i 33 § 1 mom. sjukförsäkringslagen anges i penni för varje skattöre som påförts den försäkrade skall ändras så att den i stället för i penni anges i procent för varje skattöre som påförts den försäkrade. Bestämmelser om den försäkrades sjukförsäkringspremie har varje år meddelats genom en särskild lag. Senaste lag om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift för 2001 (1223/2000) utfärdades den 20 december 2000. De premier om gäller 2001 är 1,50 penni för varje skattöre och hos försäkrade som får pensionsinkomst 2,70 penni för varje skattöre, dock högst 1,20 procent av den skattepliktiga pensionsinkomsten. Regeringen har för avsikt att avlåta en proposition med förslag till lag om ändring av 16 och 33 § sjukförsäkringslagen, dock i ett annat sammanhang, och därför ingår inte lagrummet i det lagförslag som nu ges. Till riksdagen har avlåtits regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 5 a och 9 § sjukförsäkringslagen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Sjukförsäkringslagen

8 §. Marbeloppet i 1 mom. föreslås bli ändrat till euro med hjälp av den fastställda omräkningskursen och avrundat till närmaste cent i enlighet med euroförordningen.

9 §. Markbeloppen i 1, 5 och 6 mom. föreslås bli ändrade till euro med hjälp av den fastställda omräkningskursen och avrundade till närmaste cent i enlighet med euroförordningen. Marbeloppet i 6 mom. som är bundet vid levnadskostnadsindex (årlig självriskandel) föreslås dock först bli justerat till 2001 års nivå.

10 §. Markbeloppen i 1 mom. föreslås bli ändrade till euro med hjälp av den fastställda omräkningskursen och avrundade till närmaste cent i enlighet med euroförordningen.

16 §. De inkomstgränser i 1 mom. som är bundna vid APL-indexet för förvärvsaktiva föreslås först bli justerade till 2001 års nivå och därefter omräknade till euro med hjälp av den fastställda omräkningskursen och avrundade nedåt till närmaste hela euro.

18 b, 22 och 23 e §. Markbeloppen i 1 mom. föreslås bli ändrade till euro med hjälp av den fastställda omräkningskursen och avrundade till närmaste cent i enlighet med euroförordningen.

75 §. Regeln i 3 mom. att dagpenningen samt moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen per dag skall avrundas till närmaste pennibelopp som är jämnt delbart med fem föreslås bli upphävd som obehövlig vid övergången till euro. Uttrycket tiotal mark i anslutning till arbetsinkomsterna i samma moment föreslås bli ändrat till uttrycket hela euro. Den minsta förmån som betalas ut enligt 3 mom. föreslås bli ändrad till euro med hjälp av den fastställda omräkningskursen och avrundad nedåt till närmaste cent.

76 §. Det föreslås att "markkamäärä" ändras till "rahamäärä" i 2 mom. i den finska texten.

Eftersom ordet belopp redan används i den svenska texten, föranleder detta inga ändringar i den svenska språkdräkten.

Den hänvisande bestämmelsen i 2 mom. ändras så att lagrummet innehåller en hänvisning till lagen om folkpensionsindex. Till riksdagen avläts samtidigt med denna proposition regeringens proposition med förslag till lag om folkpensionsindex. Avsikten är att nämnda lag skall innehålla bestämmelser om fastställandet av folkpensionsindex.

Ikraftträdelsebestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2002.

Beslut om moderskaps- och föräldrapenning görs för perioder på 263 vardagar. Om flera än ett barn har fötts på samma gång, förlängs perioden med 60 vardagar för varje barn utöver ett. Avsikten är att Folkpensionsanstalten redan under 2001 skall kunna fatta beslut med stöd av den övergångsbestämmelse som gäller denna lags ikraftträdande. Beslut kan utfärdas så att de fram till utgången av 2001 gäller både moderskaps- och föräldrapenning i mark enligt gällande lag och moderskaps- och föräldrapenning i euro från ingången av 2002. Därför är det nödvändigt att dessa lösningar bestäms genom lag redan i detta skede.

De inkomstgränser i euro som anges i 16 § 1 mom. tillämpas på dagpenningar, då arbetsoförmögenheten eller rätten till förmån börjar under 2002.

Inkomstgränserna i 16 § motsvarar 2001 års nivå på APL-indexet för förvärvsaktiva och den årliga självriskandelen i 9 § motsvarar nivån på 2001 års levnadskostnadsindex.

1.2. Lag om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten

7 a §. *Ersättning för resekostnader.* Markbeloppen i paragrafen föreslås bli ändrade till euro med hjälp av den fastställda omräkningskursen och avrundade till närmaste cent i enlighet med

euroförordningen.

Ikraftträdelsebestämmelse. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2002. Beslut om förmånsbelopp kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

1.3. Lagen om rehabiliteringspenning

14 §. *Rehabiliteringspenningens belopp.* Den rehabiliteringspenning som avses i 1 mom. är lika stor som den sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen som rehabiliteringsklienten skulle ha fått om han eller hon hade blivit arbetsoförmögen i början av rehabiliteringen. Inkomstgränsen på 5 000 mk i 2 mom. motsvaras av det lägsta arbetsinkomstbelopp på basis av vilket även sjukdagpenning i enlighet med 16 § sjukförsäkringslagen fastställs. Därför föreslås att inkomstgränsen i 2 mom. i motsvarighet till 16 § sjukförsäkringslagen på motsvarande sätt först justeras med APL-index till 2001 års nivå och därefter omräknas till euro enligt den fastställda omräkningskursen och avrundas nedåt till närmaste hela euro.

15 §. *Rehabiliteringspenningens belopp för den som fått arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd eller studiepenning.* Det föreslås att "markkamäärä" ändras till "rahamäärä" i den finska texten i paragrafen. Eftersom ordet belopp redan används i den svenska texten, föranleder detta inga ändringar i den svenska språkdräkten.

17 §. *Rehabiliteringspenningens belopp i samband med yrkesinriktad rehabilitering.* Beloppet 2 100 mk per månad i paragrafen motsvarar det poängtal för 1999 som avses i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare. Beloppet per dag fås genom att markbeloppet divideras med tjugofem. Rehabiliteringspenningen är en förmån per dag. Därför föreslås markbeloppet per månad först bli justerat till 2001 års nivå och sedan ändrat till euro med hjälp av den fastställda omräkningskursen och avrundat till närmaste cent som är delbar med tjugofem.

17 a §. *Rehabiliteringspenning för unga*

handikappade. Beloppet 2 100 mk per månad i paragrafen är på motsvarande sätt bundet vid APL-indexet som markbeloppet i 17 §. Med beaktande av att rehabiliteringspenningen är en förmån per dag, föreslås att markbeloppet även i denna paragraf på samma sätt som i 17 § först justeras till 2001 års nivå och sedan ändras till euro med hjälp av den fastställda omräkningskursen och avrundas till närmaste cent som är delbar med tjugofem.

Ikraftträdelsebestämmelse. Beloppen i 17 och 17 a § lagen om rehabiliteringspenning är i enlighet med ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om rehabiliteringspenning (195/2001) bundna vid 1999 års nivå på det APL-index för förvärvsaktiva som avses i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare. Därför bör även det eurobelopp av rehabiliteringspenningen som föreslås i 17 och 17 a § på motsvarande sätt bindas vid 2001 års nivå på APL-indexet för förvärvsaktiva. Likaså är den lägsta inkomstgräns som avses i 14 § 2 mom. och som utgör grunden för rehabiliteringspenningen, som är lika stor som sjukdagpenningen enligt gällande 14 § 1 mom., bunden vid 1996 års nivå på APL-indexet för förvärvsaktiva och eurobeloppet av denna inkomstgräns bör bindas vid 2001 års nivå på APL-indexet för förvärvsaktiva.

1.4. Lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård

Ikraftträdelsebestämmelse. I 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen (1274/1999) föreskrivs om finansieringen av verksamheten inom centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård under övergångsperioden 1999–2005. Markbeloppen i ikraftträdelsebestämmelsen föreslås bli ändrade till hela euro.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2002.

1.5. Lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen

5 §. Markbeloppet i avrundningsregeln i 2 mom. ändras så att avrundningen görs nedåt till närmaste hela euro och markbeloppet i 3 mom. ändras med hjälp av omräkningskoefficienten till euro och cent. Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2002.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2002. Beslut om lagenliga förmånsbelopp kan ges redan innan lagarna träder i kraft under förutsättning att besluten gäller den 1 januari 2001 eller tiden därefter.

Åtgärder som verkställigheten av lagarna förutsätter får vidtas innan lagarna träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 8 § 1 mom., 9 § 1, 5 och 6 mom., 10 § 1 mom., 16 § 1 mom., 18 b § 1 mom., 22 § 1 mom., 23 e § 1 mom., 33 § 1 mom., 75 § 3 mom. samt 76 § 2 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 8 § 1 mom. och 10 § 1 mom. i lag 1202/2000, 9 § 1, 5 och 6 mom. samt 76 § 2 mom. i lag 1133/1997, 16 § 1 mom. och 18 b § 1 mom. i lag 1500/1995, 22 § 1 mom., 23 e § 1 mom. och 75 § 3 mom. i lag 350/1996 samt 33 § 1 mom. i lag 742/1978, som följer:

8 §

Kostnaderna för en sådan av en tandläkare på en gång föreskriven undersökning eller behandling som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten eller 5 b § eller, om kostnaderna överstiger den fastställda taxan, beloppen enligt taxan ersätts till tre fjärdedelar till den del kostnaderna eller beloppen enligt taxan sammanlagt överstiger 13,46 euro. Vad som bestäms ovan tillämpas också då en av läkare eller tandläkare föreskriven undersökning har utförts eller behandling getts av någon som har behörig yrkesutbildning. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare i vilken omfattning på en gång föreskrivna undersöknings- och vårdåtgärder skall ersättas på grundval av en och samma föreskrift samt vilka undersöknings- och vårdåtgärder som vid beräkandet av ersättningen skall anses ha föreskrivits på en gång.

9 §

Grundersättningen för läkemedel är 50 procent av det belopp som överstiger 8,41 euro vid varje inköpstillfälle. Specialersättningen för läkemedel är 75 procent av det belopp som överstiger 4,20

euro vid varje inköpstillfälle, då det är fråga om nödvändiga läkemedel som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar, och 100 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 4,20 euro då det är fråga om ett nödvändigt läkemedel med ersättande eller korrigering verkan som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar.

Kliniska näringspreparat som behövs vid behandlingen av en svår sjukdom ersätts med 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 8,41 euro eller med 75 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 4,20 euro enligt vad som bestäms genom förordning av statsrådet. När ersättningsnivån bestäms skall det beaktas i vilken mån preparatet är nödvändigt och ekonomiskt fördelaktigt. Statsrådet skall i förordningen bestämma närmare vad som skall anses vara svår sjukdom och ersättningsgillt preparat enligt detta moment. De i 5 § 1 mom. 3 a-punkten nämnda salvbaserna ersätts till 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 8,41 euro.

Då det sammanlagda beloppet av de icke ersatta kostnader som den försäkrade under ett och samma kalenderår har haft för sådana

läkemedel, kliniska näringspreparat och salvbaser som ersätts enligt denna paragraf överstiger 580,21 euro (*årlig självriskandel*), har han rätt till en tilläggsersättning för det överstigande beloppet. Tilläggsersättning betalas om den överstiger 16,82 euro per kalenderår. Tilläggsersättning kan helt eller delvis förvägras om den försäkrade har förfarit svikligt då han sökte ersättning eller om det föreligger andra särskilda skäl som beror av den försäkrade att förvägra ersättning.

10 §

Den försäkrade skall få full ersättning för resekostnader som beror på besök hos läkare, tandläkare, sjukvårdsanstalt, laboratorium, röntgeninstitut eller någon som har behörig yrkesutbildning, till den del kostnaderna för en enkelresa överstiger 9,25 euro (*självriskandel*), dock högst till ett belopp enligt den fastställda taxan. Detsamma gäller också ersättning för resekostnader som beror på patientbesök av en läkare eller tandläkare eller någon som har behörig yrkesutbildning. Om de högst enligt taxan utgående resekostnader som den försäkrade själv skall betala enligt denna lag under ett och samma kalenderår överstiger 157,26 euro (*årlig självriskandel*) skall den överskjutande delen helt och hållet ersättas, dock högst till ett belopp enligt den fastställda taxan.

16 §

Dagpenningen per dag är 70 procent av en trehundrededel av den försäkrades vid beskattningen konstaterade arbetsinkomster under det kalenderår som anges i förordning, till den del arbetsinkomsterna inte överstiger 24 609 euro. Överstiger arbetsinkomsterna 24 609 euro men inte 37 861 euro, är dagpenningen beträffande den del som överstiger 24 609 euro 40 procent av trehundrededelen av det belopp som överstiger 24 609 euro. Överstiger arbetsinkomsterna 37 861 euro, är dagpenningen för den del som överstiger 37 861 euro 25 procent av trehundrededelen av det belopp som överstiger 37 861 euro. Om arbetsinkomsterna är lägre än 946 euro

betalas inte dagpenning. Inkomster som beskattats enligt uppskattning så som nämns i 72 § 1 mom. 3 punkten beskattningsslagen på grund av att skattedeklaration inte har avgetts, skall inte beaktas som arbetsinkomst.

18 b §

Till en försäkrad som med stöd av 15 § 1 mom. har rätt till dagpenning och vars av sjukdom föranledda arbetsförmåga har varat minst 60 dagar betalas i dagpenning som är nödvändig med tanke på tryggnade av utkomsten högst 10,09 euro.

22 §

Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16 och 17 § samt i 18 a § 2 och 3 mom. Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen är dock minst 10,09 euro per dag.

23 e §

Specialvårdspenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16 och 17 § samt i 18 a § 2 och 3 mom., dock minst 10,09 euro.

75 §

Överstiger i 16 § nämnda arbetsinkomster fulla belopp av totalt euro, skall den överskjutande delen lämnas obeaktad. Om beloppet av dagpenning som betalas med stöd av 18 b § understiger 10,09 euro för 25 vardagar, betalas dagpenningen inte ut.

76 §

Beloppet av den årliga självriskandelen som anges i 9 § 6 mom. binds vid levnadskostnadsindex så att beloppet ändras samtidigt och i samma mån som folkpensionerna ändras med stöd av lagen om folkpensionsindex (/2001). De inkomstgränser som anges i 16 § 1 mom. justeras kalenderårsvis enligt det index som årligen fastställs för tillämpningen av första

meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare. Om inkomstgränserna i samband med justeringen överstiger hela euro, lämnas den överskjutande delen obeaktad.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Beloppen i 16 § 1 mom. i denna lag motsvarar det för 2001 fastställda indextal som anges i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare och beloppet i 9 § 6 mom. det indextal som fastställs för samma år i lagen om

folkpensionsindex (/2001).

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft. Inkomstgränserna i 16 § 1 mom. tillämpas på dagpenningar, då arbetsförmögenheten eller rätten till förmån börjar efter att lagen trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av 7 a § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991) 7 a §, sådan den lyder i lag 1504/1995, som följer:

7 a §

Ersättning för resekostnader

En rehabiliteringsklient ersätts för nödvändiga och skäligen resekostnader som rehabiliteringen medför till den del de för en resa i en riktning överstiger 7,57 euro (*självriskandel*). Om de nödvändiga och skäligen resekostnaderna som rehabiliteringen medför under ett och samma kalenderår överstiger 151,37 euro (*årlig självriskandel*), skall den del av dessa resekostnader som överstiger den årligen självriskandelen ersättas

i sin helhet. Resekostnaderna för en studerandes dagliga skolresor och dagliga resor till arbetsträning i anslutning till utbildningen utgör inte till ersättning berättigande resekostnader.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om rehabiliteringspenning**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 14 § 2 mom. samt 15 §, 17 § och 17 a §, sådana de lyder, 14 § 2 mom. och 15 § i lag 1503/1995, 17 § i lag 195/2001 och 17 a § i lag 836/1998, som följer:

14 §

Rehabiliteringspenningens belopp

Rehabiliteringspenning som bestäms enligt denna paragraf betalas inte, om de arbetsinkomster som utgör grund för bestämmande av dagpenning som avses i 1 mom. underskrider 946 euro.

rehabilitering och utan hinder av 14 och 15 § utgör rehabiliteringspenningen per dag för den som deltar i yrkesinriktad rehabilitering en tjugofemtedel av 374,50 euro, om han eller hon inte enligt andra bestämmelser i denna lag har rätt till en större rehabiliteringspenning.

17 a §

Rehabiliteringspenning för unga handikappade

Rehabiliteringspenning som betalas enligt 5 a § utgör per dag en tjugofemtedel av 374,50 euro, om inte mottagaren av rehabiliteringspenning har rätt till en större rehabiliteringspenning enligt andra bestämmelser i denna lag.

15 §

Rehabiliteringspenningens belopp för den som fått arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd eller studiepenning

Om en rehabiliteringsklient under månaden innan rehabiliteringspenningen började löpa fick arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, studiepenning eller vuxenstudiepenning, skall när rehabiliteringen börjar i rehabiliteringspenning betalas minst det belopp som avses i 18 a § sjukförsäkringslagen, ökat med 10 procent.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. De belopp som nämns i 14 § 2 mom., 17 och 17 a § i denna lag motsvarar det för 2001 fastställda indextal som avses i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare.

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

17 §

Rehabiliteringspenningens belopp i samband med yrkesinriktad rehabilitering

För att trygga genomförandet av

4.

Lag**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 18 december 1998 om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (1042/1998), sådant det lyder i lag 1274/1999, som följer:

— — — — —
 Lagens 1 § 2 mom. tillämpas dock så att de
 nödvändiga och skäligen kostnaderna för den
 nämnda centralenhetens verksamhet ersätts
 till den del som de under 1999—2005 utgör
 högst 336 375 euro om året och på det sätt

som social- och hälsovårdsministeriet
 närmare bestämmer genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

5.

Lag**om ändring av 5 § lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 18 januari 1991 om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen (118/1991) 5 § 2 och 3 mom., av dessa lagrum 5 § 3 mom. sådant det lyder i lag 903/1996, som följer:

5 §	dagpenningen inte ut.
Då dagpenningen fastställs avrundas arbetsinkomsten till närmaste hundratal mark. Om beloppet av dagpenningen för självrisktiden understiger 10,09 euro, betalas	Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft.

Helsingfors den 27 april 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

*Parallelltexter***1.****Lag****om ändring av sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 8 § 1 mom., 9 § 1, 5 och 6 mom., 10 § 1 mom., 16 § 1 mom., 18 b § 1 mom., 22 § 1 mom., 23 e § 1 mom., 33 § 1 mom., 75 § 3 mom. samt 76 § 2 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 8 § 1 mom. och 10 § 1 mom. i hg 1202/2000, 9 § 1, 5 och 6 mom. samt 76 § 2 mom. i lag 1133/1997, 16 § 1 mom. och 18 b § 1 mom. i lag 1500/1995, 22 § 1 mom., 23 e § 1 mom. och 75 § 3 mom. i lag 350/1996 samt 33 § 1 mom. i lag 742/1978, som följer:

*Gällande lydelse***8 §**

Kostnaderna för en sådan av en läkare eller tandläkare på en gång föreskriven undersökning eller behandling som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten respektive 5 b § eller, om kostnaderna överstiger den fastställda taxan, beloppen enligt taxan ersätts till tre fjärdedelar till den del kostnaderna eller beloppen enligt taxan sammanlagt överstiger 80 mark. Vad som bestäms ovan tillämpas också då en av läkare eller tandläkare föreskriven undersökning har utförts eller behandling getts av någon som har behörig yrkesutbildning. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare i vilken omfattning på en gång föreskrivna undersöknings- och vårdåtgärder skall ersättas på grundval av en och samma föreskrift samt vilka undersöknings- och vårdåtgärder som vid beräkandet av ersättningen skall anses ha föreskrivits på en gång.

*Föreslagen lydelse***8 §**

Kostnaderna för en sådan av en tandläkare på en gång föreskriven undersökning eller behandling som avses i 5 § 1 mom. 2 punkten eller 5 b § eller, om kostnaderna överstiger den fastställda taxan, beloppen enligt taxan ersätts till tre fjärdedelar till den del kostnaderna eller beloppen enligt taxan sammanlagt överstiger 13,46 euro. Vad som bestäms ovan tillämpas också då en av läkare eller tandläkare föreskriven undersökning har utförts eller behandling getts av någon som har behörig yrkesutbildning. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare i vilken omfattning på en gång föreskrivna undersöknings- och vårdåtgärder skall ersättas på grundval av en och samma föreskrift samt vilka undersöknings- och vårdåtgärder som vid beräkandet av ersättningen skall anses ha föreskrivits på en gång.

9 §

Grundersättningen för läkemedel är 50 procent av det belopp som överstiger 50 mark vid varje inköpstillfälle. Specialersättningen för läkemedel är 75 procent av det belopp som överstiger 25 mark vid varje inköpstillfälle, då det är

9 §

Grundersättningen för läkemedel är 50 procent av det belopp som överstiger 8,41 euro vid varje inköpstillfälle. Specialersättningen för läkemedel är 75 procent av det belopp som överstiger 4,20 euro vid varje inköpstillfälle, då det är fråga

fråga om nödvändiga läkemedel som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar, och 100 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 25 mark då det är fråga om ett nödvändigt läkemedel med ersättande eller korrigerande verkan som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar.

Kliniska näringspreparat som behövs vid behandlingen av en svår sjukdom ersätts med 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 50 mark eller med 75 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 25 mark enligt vad som bestäms genom beslut av statsrådet. När ersättningsnivån bestäms skall det beaktas i vilken mån preparatet är nödvändigt och ekonomiskt fördelaktigt. Statsrådet skall i beslutet bestämma närmare vad som skall anses vara svår sjukdom och ersättningsgillt preparat enligt detta moment. De i 5 § 1 mom. 3 a-punkten nämnda salvbaserna ersätts till 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 50 mark.

Då det sammanlagda beloppet av de icke ersatta kostnader som den försäkrade under ett och samma kalenderår har haft för sådana läkemedel, kliniska näringspreparat och salvbaser som ersätts enligt denna paragraf överstiger 3 100 mark (årlig självriskandel), har han rätt till en tilläggsersättning för det överstigande beloppet. Tilläggsersättning betalas om den överstiger 100 mark per kalenderår. Tilläggsersättning kan helt eller delvis förvägras om den försäkrade har förfarit svikligt då han sökte ersättning eller om det föreligger andra särskilda skäl som beror av den försäkrade att förvägra ersättning.

10 §

Den försäkrade skall få full ersättning för resekostnader som beror på besök hos läkare, tandläkare, sjukvårdsanstalt, laboratorium, röntgeninstitut eller någon som har behörig yrkesutbildning, till den del kostnaderna för en enkelresa överstiger 55 mark (*självriskandel*), dock högst till ett belopp enligt den fastställda taxan. Detsamma gäller också ersättning för

om nödvändiga läkemedel som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar, och 100 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 4,20 euro då det är fråga om ett nödvändigt läkemedel med ersättande eller korrigerande verkan som används vid behandlingen av svåra och långvariga sjukdomar.

Kliniska näringspreparat som behövs vid behandlingen av en svår sjukdom ersätts med 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 8,41 euro eller med 75 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 4,20 euro enligt vad som bestäms genom förordning av statsrådet. När ersättningsnivån bestäms skall det beaktas i vilken mån preparatet är nödvändigt och ekonomiskt fördelaktigt. Statsrådet skall i förordningen bestämma närmare vad som skall anses vara svår sjukdom och ersättningsgillt preparat enligt detta moment. De i 5 § 1 mom. 3 a-punkten nämnda salvbaserna ersätts till 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 8,41 euro.

Då det sammanlagda beloppet av de icke ersatta kostnader som den försäkrade under ett och samma kalenderår har haft för sådana läkemedel, kliniska näringspreparat och salvbaser som ersätts enligt denna paragraf överstiger 580,21 euro (*årlig självriskandel*), har han rätt till en tilläggsersättning för det överstigande beloppet. Tilläggsersättning betalas om den överstiger 16,82 euro per kalenderår. Tilläggsersättning kan helt eller delvis förvägras om den försäkrade har förfarit svikligt då han sökte ersättning eller om det föreligger andra särskilda skäl som beror av den försäkrade att förvägra ersättning.

10 §

Den försäkrade skall få full ersättning för resekostnader som beror på besök hos läkare, tandläkare, sjukvårdsanstalt, laboratorium, röntgeninstitut eller någon som har behörig yrkesutbildning, till den del kostnaderna för en enkelresa överstiger 9,25 euro (*självriskandel*), dock högst till ett belopp enligt den fastställda taxan. Detsamma gäller också ersättning för

resekostnader som beror på patientbesök av en läkare eller tandläkare eller någon som har behörig yrkesutbildning. Om de högst enligt taxan utgående resekostnader som den försäkrade själv skall betala enligt denna lag under ett och samma kalenderår överstiger 935 mark (*årlig självriskandel*) skall den överskjutande delen helt och hållet ersättas, dock högst till ett belopp enligt den fastställda taxan.

16

Dagpenningen per dag är 70 procent av en trehundrededel av den försäkrades vid beskattningen konstaterade arbetsinkomster under det kalenderår som anges i förordning, till den del arbetsinkomsterna inte överstiger 130 000 mark. Överstiger arbetsinkomsterna 130 000 mark men inte 200 000 mark, är dagpenningen beträffande den del som överstiger 130 000 mark 40 procent av trehundrededelen av det belopp som överstiger 130 000 mark. Överstiger arbetsinkomsterna 200 000 mark, är dagpenningen för den del som överstiger 200 000 mark 25 procent av trehundrededelen av det belopp som överstiger 200 000 mark. Om arbetsinkomsterna är lägre än 5 000 mark betalas inte dagpenning. Inkomster som beskattats enligt uppskattning så som nämns i 72 § 1 mom. 3 punkten beskattningslagen på grund av att skattedeklaration inte har avgetts, skall inte beaktas som arbetsinkomst.

18 b §

Till en försäkrad som med stöd av 15 § 1 mom. har rätt till dagpenning och vars av sjukdom föranledda arbetsoförmåga har varat minst 60 dagar betalas i dagpenning som är nödvändig med tanke på tryggnad av utkomsten högst 60 mark.

22 §

Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16 och 17 §§ samt i 18 a § 2 och 3 mom. Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen är dock minst 60 mark per dag.

resekostnader som beror på patientbesök av en läkare eller tandläkare eller någon som har behörig yrkesutbildning. Om de högst enligt taxan utgående resekostnader som den försäkrade själv skall betala enligt denna lag under ett och samma kalenderår överstiger 157,26 euro (*årlig självriskandel*) skall den överskjutande delen helt och hållet ersättas, dock högst till ett belopp enligt den fastställda taxan.

16 §

Dagpenningen per dag är 70 procent av en trehundrededel av den försäkrades vid beskattningen konstaterade arbetsinkomster under det kalenderår som anges i förordning, till den del arbetsinkomsterna inte överstiger 24 609 euro. Överstiger arbetsinkomsterna 24 609 euro men inte 37 861 euro, är dagpenningen beträffande den del som överstiger 24 609 euro 40 procent av trehundrededelen av det belopp som överstiger 24 609 euro. Överstiger arbetsinkomsterna 37 861 euro, är dagpenningen för den del som överstiger 37 861 euro 25 procent av trehundrededelen av det belopp som överstiger 37 861 euro. Om arbetsinkomsterna är lägre än 946 euro betalas inte dagpenning. Inkomster som beskattats enligt uppskattning så som nämns i 72 § 1 mom. 3 punkten beskattningslagen på grund av att skattedeklaration inte har avgetts, skall inte beaktas som arbetsinkomst.

18 b §

Till en försäkrad som med stöd av 15 § 1 mom. har rätt till dagpenning och vars av sjukdom föranledda arbetsoförmåga har varat minst 60 dagar betalas i dagpenning som är nödvändig med tanke på tryggnad av utkomsten högst 10,09 euro.

22 §

Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16 och 17 §§ samt i 18 a § 2 och 3 mom. Moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningen är dock minst 10,09 euro per dag.

23 e §

Specialvårdspenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16 och 17 §§ samt i 18 a § 2 och 3 mom., dock minst 60 mark.

23 e §

Specialvårdspenningen per dag är lika stor som den dagpenning som nämns i 16 och 17 § samt i 18 a § 2 och 3 mom., dock minst 10,09 euro.

75 §

Dagpenning samt moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenning per dag skall avrundas till närmaste pennibelopp som är jämnt delbart med fem. Överstiger i 16 § nämnda arbetsinkomster fulla belopp av tiotal mark, skall den överskjutande delen lämnas obeaktad. Om beloppet av dagpenning som betalas med stöd av 18 b § understiger 60 mark för 25 vardagar, betalas dagpenningen inte ut.

Överstiger i 16 § nämnda arbetsinkomster fulla belopp av tiotal euro, skall den överskjutande delen lämnas obeaktad. Om beloppet av dagpenning som betalas med stöd av 18 b § understiger 10,09 euro för 25 vardagar, betalas dagpenningen inte ut.

76 §

Beloppet av den årliga självriskandelen som anges i 9 § 6 mom. binds vid levnadskostnadsindex så att beloppet ändras samtidigt och i samma mån som folkpensionerna ändras enligt lagen om bindande av de i folkpensionslagen stadgade pensionerna och understöden vid levnadskostnaderna (348/1956). De belopp som anges i 16 § 1 mom. justeras kalenderårsvis enligt det index som årligen fastställs för tillämpningen av 9 § 2 mom. första meningen lagen om pension för arbetstagare.

Beloppet av den årliga självriskandelen som anges i 9 § 6 mom. binds vid levnadskostnadsindex så att beloppet ändras samtidigt och i samma mån som folkpensionerna ändras med stöd av *lagen om folkpensionsindex (/2001)*. De *inkomstgränser* som anges i 16 § 1 mom. justeras kalenderårsvis enligt det index som årligen fastställs för tillämpningen av första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare. *Om inkomstgränserna i samband med justeringen överstiger hela euro, lämnas den överskjutande delen obeaktad.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Beloppen i 16 § 1 mom. i denna lag motsvarar det för 2001 fastställda indextal som anges i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare och beloppet i 9 § 6 mom. det indextal som fastställs för samma år i lagen om folkpensionsindex (/2001).

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft. Inkomstgränserna i 16 § 1 mom. tillämpas på dagpenningar, då arbetsoförmögenheten eller rätten till förmån börjar efter att lagen trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av 7 a § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991) 7 a §, sådan den lyder i lag 1504/1995, som följer:

Gällande lydelse

7 a §

Ersättning för resekostnader

En rehabiliteringsklient ersätts för nödvändiga och skäligen resekostnader som rehabiliteringen medför till den del de för en resa i en riktning överstiger 45 mark (*självriskandel*). Om de nödvändiga och skäligen resekostnaderna som rehabiliteringen medför under ett och samma kalenderår överstiger 900 mark (*årlig självriskandel*), skall den del av dessa resekostnader som överstiger den årliga självriskandelen ersättas i sin helhet. Resekostnaderna för en studerandes dagliga skolresor och dagliga resor till arbetsträning i anslutning till utbildningen utgör inte till ersättning berättigande resekostnader.

Föreslagna lydelse

7 a §

Ersättning för resekostnader

En rehabiliteringsklient ersätts för nödvändiga och skäligen resekostnader som rehabiliteringen medför till den del de för en resa i en riktning överstiger 7,57 euro (*självriskandel*). Om de nödvändiga och skäligen resekostnaderna som rehabiliteringen medför under ett och samma kalenderår överstiger 151,37 euro (*årlig självriskandel*), skall den del av dessa resekostnader som överstiger den årliga självriskandelen ersättas i sin helhet. Resekostnaderna för en studerandes dagliga skolresor och dagliga resor till arbetsträning i anslutning till utbildningen utgör inte till ersättning berättigande resekostnader.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

3.

Lag

om ändring av lagen om rehabiliteringspenning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 14 § 2 mom. samt 15 §, 17 § och 17 a §, sådana de lyder, 14 § 2 mom. och 15 § i lag 1503/1995, 17 § i lag 195/2001 och 17 a § i lag 836/1998, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Rehabiliteringspenningens belopp

Rehabiliteringspenning som bestäms enligt denna paragraf betalas inte, om de arbetsinkomster som utgör grund för bestämmande av dagpenning som avses i 1 mom. underskrider 5 000 mark.

Rehabiliteringspenning som bestäms enligt denna paragraf betalas inte, om de arbetsinkomster som utgör grund för bestämmande av dagpenning som avses i 1 mom. underskrider 946 euro.

15 §

Rehabiliteringspenningens belopp för den som fått arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd eller studiepenning.

Om en rehabiliteringsklient under månaden innan rehabiliteringspenningen började löpa fick arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, studiepenning eller vuxenstudiepenning, skall när rehabiliteringen börjar i rehabiliteringspenning betalas minst det belopp som avses i 18 a § sjukförsäkringslagen, ökat med 10 procent.

15 §

Rehabiliteringspenningens belopp för den som fått arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd eller studiepenning

Om en rehabiliteringsklient under månaden innan rehabiliteringspenningen började löpa fick arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, studiepenning eller vuxenstudiepenning, skall när rehabiliteringen börjar i rehabiliteringspenning betalas minst det belopp som avses i 18 a § sjukförsäkringslagen, ökat med 10 procent.

17 §

Rehabiliteringspenningens belopp i samband med yrkesutbildning

För att trygga genomförandet av rehabiliteringen och utan hinder av 14 och 15 §§ utgör rehabiliteringspenningen för den som genomgår yrkesutbildning och bor i eget hushåll eller är försörjningspliktig en tjugofemtedel av den studiepenning som avses i 11 § 1 mom. 3 punkten lagen om studiestöd (65/94), om han inte enligt nämnda stadganden har rätt till en större

17 §

Rehabiliteringspenningens belopp i samband med yrkesinriktad rehabilitering

För att trygga genomförandet av rehabilitering och utan hinder av 14 och 15 § utgör rehabiliteringspenningen *per dag* för den som deltar i yrkesinriktad rehabilitering en tjugofemtedel av 374,50 euro, om han eller hon inte enligt *andra bestämmelser i denna lag* har rätt till en större rehabiliteringspenning.

rehabiliteringspenning.

17 a §

*Rehabiliteringspenning för unga
handikappade*

Rehabiliteringspenning som betalas enligt 5 a § utgör per dag en tjugofemtedel av 2 100 mark, om inte mottagaren av rehabiliteringspenning har rätt till en större rehabiliteringspenning enligt andra bestämmelser i denna lag.

17 a §

*Rehabiliteringspenning för unga
handikappade*

Rehabiliteringspenning som betalas enligt 5 a § utgör per dag en tjugofemtedel av 374,50 euro, om inte mottagaren av rehabiliteringspenning har rätt till en större rehabiliteringspenning enligt andra bestämmelser i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

De belopp som nämns i 14 § 2 mom., 17 och 17 a § i denna lag motsvarar det för 2001 fastställda indextal som avses i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare.

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

4.

Lag

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård

I enlighet med riksdagens beslut ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 18 december 1998 om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (1042/1998), sådant det lyder i lag 1274/1999, som följer:

Gällande lydelse

Lagens 1 § 2 mom. tillämpas dock så att de nödvändiga och skäligena kostnaderna för den nämnda centralenhetens verksamhet ersätts till den del som de under 1999—2005 utgör

Föreslagen lydelse

Lagens 1 § 2 mom. tillämpas dock så att de nödvändiga och skäligena kostnaderna för den nämnda centralenhetens verksamhet ersätts till den del som de under 1999—2005 utgör

högst två miljoner mark om året och på det sätt som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer.

högst 336 375 *euro* om året och på det sätt som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

5.

Lag

om ändring av 5 § lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 18 januari 1991 om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen (118/1991) 5 § 2 och 3 mom., av dessa lagrum 5 § 3 mom. sådant det lyder i lag 903/1996, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5§

Då dagpenningen fastställs avrundas arbetsinkomsten till närmaste hundratal mark.

Om beloppet av dagpenningen för självrisktiden understiger 60 mark, betalas dagpenningen inte ut.

Då dagpenningen fastställs avrundas arbetsinkomsten till närmaste hundratal mark.

Om beloppet av dagpenningen för självrisktiden understiger 10,09 *euro*, betalas dagpenningen inte ut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan ges i euro redan innan lagen träder i kraft, om beslutet gäller tiden efter att lagen trätt i kraft.